

"...S&#n thì giàu đ&#m h&#n th&#t bò và h&#t mít thì ăn ngon và b&# h&#n tr&#ng v&#t l&#n.

Đ&#ng th&#i m&#t giáo s&# tri&#t h&#c tr&#c đây t&#t nghi&#p ti&#n s&# t&#i đ&#i h&#c Sorbonne nh&#ng khi làm bài thi tri&#t &# Vi&#t Nam ch&# đ&#t đ&#c đ&#m 4/10..."

Khi ng&#i gõ l&#i bài báo này, tôi đã c&#i bò lẫn vì ng&# là đang đ&#c chuy&#n ti&#u lâm. Nh&#ng r&#i ngay sau đó, th&#y đau xót. Không ng&# đ&#t n&#c l&#i tr&#i qua m&#t giai đo&#n t&#m t&#i và t&#i t&# đ&#n m&#c nh&# v&#y mà nhân dân ta v&#n c&# l&#m l&#i ch&#u đ&#ng.

Bài báo này tôi vi&#t t&# năm 1988, đ&#c báo Tu&#i Tr&# đ&#ng lên m&#c di&#n đàn. T&# đó đ&#n nay tôi không h&# đ&#c l&#i, nhi&#u chuy&#n trong đó tôi đã quên đi. Bây gi&# đ&#c l&#i th&#t b&#t ng&#, không th&# nào tin n&#i. Nh&# chuy&#n l&#u hành ti&#n m&#nh giá 30 đ&#ng. Không bi&#t v&# lãnh đ&#o nào c&#a Ng&#n hàng Nhà n&#c có sáng ki&#n đ&#ng tr&#i &#y, n&#u bây gi&# còn s&#ng h&#y đ&#ng c&#m đ&#ng ra nh&#n trách nhi&#m đ&# l&#ch s&# l&#u "danh".

Có nh&#ng chuy&#n đã qua r&#i nh&# là chuy&#n ti&#u lâm th&#i Tr&#ng Qu&#nh. Nh&#ng cũng có nh&#ng chuy&#n đ&#n bây gi&# v&#n còn y nh&# v&#y. Ôi ngh&#ch lý!!!!

Ban biên t&#p Tu&#i Tr&# th&#i đó đã r&#t đ&#ng c&#m khi cho đ&#ng bài n&#y. H&#n sau đó các anh ch&# trong ban biên t&#p ph&#i g&#p r&#t nhi&#u khó khăn v&#i c&#p trên.o0o
Viết Nam, xã của nghề ch lý

&# h&#i ngh&# bàn tròn các nhà báo Châu Á Thái Bình D&#ng, tr&# l&#i phóng viên báo Utusan (Malaysia), đ&#ng chí Nguy&#n C&# Th&#ch nói r&#ng &# n&#c chúng tôi có th&#i k&# giá m&#t tr&#ng v&#t 30 đ&#ng, trong khi đó giá m&#t ký thép 5 đ&#ng. Ph&#i có đ&#n 6 kg thép m&#i mua đ&#c m&#t tr&#ng v&#t. Trên th&# gi&#i không ai làm nh&# th&# c&#. Chuy&#n &#y khó tin, nh&#ng l&#i là m&#t s&# th&#t. Và đó ch&# là m&#t trong muôn vàn chuy&#n ngh&#ch lý đã và đang x&#y ra &# đ&#t n&#c ta.

M&#t giáo viên sau 13 năm gi&#ng d&#y, th&#y đ&#i s&#ng quá khó khăn, không còn đ&# s&#c theo ngành giáo n&#a b&#n xin ngh&# d&#y. Nhà n&#c c&#p cho ch&# 13 tháng l&#ng và 6 tháng g&#o, qui ra ti&#n t&#ng c&#ng 300.000 đ&#ng. Mang s&# ti&#n &#y g&#i t&#t ki&#m l&#y lãi 8% m&#i tháng, nh&# v&#y không c&#n ph&#i đi làm vi&#c, m&#i tháng cô giáo lãnh đ&#c 24.000 đ&#ng... h&#n xa ti&#n l&#ng lúc còn đi d&#y.

Một em bé bán nước tại chợ Cầu Đà Nẵng, mỗi ngày mùa nắng được 30 triệu, mỗi mùa mưa được 100 triệu, và chi mỗi tháng thu vào 90.000 triệu. Lương của một vị giáo sư đại học phải thua xa.

Có một dạo, thành này thà gọi nên đem nuôi heo, trong khi thành phố bên cạnh đang thiêu gọi người cho dân ăn bobo và sản lát thay cơm. Và hàng hóa sản xuất ra tại nhà máy ở Thủ Đức mà người tiêu dùng ở Chợ Lớn mua phải ra tận Hà Nội mang về! Cung cách làm ăn của ta dựa trên cơ sở những nguyên lý: Người ta phá máy móc tốt để xuất khẩu sản phẩm thu ngoại tệ, dùng ngoại tệ đó nhập máy móc và để cho... hạn chế. Để đại diện chuyển thành người lao động siêng năng của cừu sang những người lái xe buýt và không biết trả công trả t. Những người như vậy, người biết thức khuya dậy sớm để phục vụ nhân dân thì nên xô đi tìm kiếm cây kim sợi chỉ thì không được phép buôn bán, còn người không biết và không muốn buôn bán thì được giao cho những quy hàng để sống yên.

Nghề nghiệp của bọn và nguy hiểm nhất là quy định lợi ích cá nhân và quy định lợi ích của mâu thuẫn nhau. Một người lao động chân chính làm hết sức mình một cách thành thật và có năng suất dĩ nhiên sẽ mang lại lợi ích cho xã hội, cho đất nước những khoản thay bọn thân lợi đối khác vì tiền lương quá thấp. Còn người lái xe, nếu chỉ biết lo cho bọn thân mình dè dặt và sung sướng thì đất khoát anh ta phải làm hết đất nước: Ăn cắp, buôn lậu, móc ngoóc, tham ô, gian dối... Do vậy mà có "định lý đạo": Ở Hà Nội có một công dân phải tù vì tội sản xuất ra những cây bút và lắp xe tốt hơn và rẻ hơn của nhà nước.

Trong nghiên cứu khoa học xảy ra những nguyên lý: Sản thì giàu đem hơn thốt bỏ và hết mít thì ăn ngon và bọn hơn trả công tốt hơn. Để ng thối một giáo sư triết học trả công đây tốt nghiệp tại trường đại học Sorbonne những khi làm bài thi triết ở Việt Nam chỉ được điểm 4/10.

Trong quản lý (tài chính) cũng làm để nguyên lý. Người ta in ra giấy bạc ba chục đồng để nâng cao năng suất lao động của nhân viên ngân hàng... vì họ dành nhiều công sức để đem, nhân chia....

Là có chuyển nguyên lý như sau. Hai anh em nhà kia cùng rủ nhau đi vượt biên, một người đi đi và một người ở lại bắt. Thế là một kẻ bắt kẻ tại phần quốc phải đi tù, kẻ còn lại sau một thời gian trở về thành người yêu nước, được tiếp đón nồng hậu.

Giai cấp tư sản trong nước bóc lột công nhân quá nặng nề nên đi tới chỗ triệt vong, và sau đó nó sẽ trở thành mồi cho tư sản nước ngoài vào.

Rồi đến nhà lý dân chủ: Quốc Hội là cơ quan đại diện và quyền lực cao nhất của người dân trong nước để xem xét là nên đi... tán thành một cách có trách nhiệm và khi thông qua hoặc hợp thức hóa một chủ trương... Còn tôi một huy hiệu, HáND huy hiệu phiên đầu tiên bầu cho tôi huy hiệu, ông cố vấn cho có một người duy nhất và đi đầu là bầu: Ai cũng phải bầu phải và không được quyền bầu phải đúng. Cách làm như vậy để gọi là "dân chủ"...

Trong thông tin có một nhà lý đáng buồn là muốn biết chủ trương xảy ra trong nước phải nghe báo đài nước ngoài, và báo chí ở thành phố HCM thì được tin do bệnh viện và ông họ nhân dân Nam Phi bắt áp bức và công nhân Mábá bóc lột nhưng không được quyền bệnh viện cho nhưng người dân bắt ép Thủ tướng Hội hay các tỉnh khác!

Nhưng chủ trương nhà lý như vậy kể ra còn nhiều nhưng tất cả đều không đáng kể so với đi đến nhà lý lớn nhất sau đây: Đến nay vẫn còn có người không cho nhưng chủ trương kể trên là đi đến nhà lý!